

Льотна академія
Національного авіаційного університету

ISSN 2522-1477

НАУКОВИЙ ВІСНИК ЛЬОТНОЇ АКАДЕМІЇ

Серія: Педагогічні науки

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

Кропивницький - 2023

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ АВІАЦІЙНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЛЬОТНА АКАДЕМІЯ
НАЦІОНАЛЬНОГО АВІАЦІЙНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

ISSN 2522-1477

НАУКОВИЙ ВІСНИК ЛЬОТНОЇ АКАДЕМІЇ

Серія: Педагогічні науки

Збірник наукових праць

ВИПУСК 13

Кропивницький
2023

*Збірник наукових праць затверджено
Вченою радою Льотної академії Національного авіаційного університету
(протокол № 3 від 12.04.2023 р.) та
Вченою радою Національного авіаційного університету (протокол № 4 від 19.04.2023 р.)*

*Свідоцтво про державну реєстрацію
друкованого засобу масової інформації КВ № 22644-12544Р від 26.04.2017 року
Міністерства юстиції України*

*Збірник включено до Переліку наукових фахових видань України категорії «Б»
Наказом МОН України від 02 липня 2020р. № 886*

*Збірник реферується Українським реферативним журналом «Джерело» (засновники: Інститут проблем реєстрації інформації Національної академії наук України, Національна бібліотека України імені В.І. Вернадського), журнал індексується в міжнародній наукометричній базі **Index Copernicus** (ICV 2019: 86,45), Google Scholar, базі метаданих CrossRef, WorldCat, Research Bible, Fatcat.*

Рецензенти:

Ненько Ю. П. – доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри іноземних мов, Черкаський інститут пожежної безпеки імені Героїв Чорнобиля, м. Черкаси

Желясков В. Я. – доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри гуманітарних дисциплін, Дунайський інститут Національного університету «Одеська морська академія», м. Ізмаїл

Науковий вісник Льотної академії. Серія: Педагогічні науки. Збірник наукових праць / Гол. ред. О. І. Москаленко. Кропивницький: ЛА НАУ, 2023. Вип. 13. 236 с.

У «Науковому віснику Льотної академії. Серія: Педагогічні науки» зібрано статті авторів, що сприяють вирішенню існуючих проблем професійної підготовки фахівців різних галузей, аналізу зарубіжного досвіду фахової підготовки та застосуванню інноваційних підходів до професійної освіти у контексті євроінтеграції.

Публікації видання адресовано науковцям і практикам у галузі педагогіки. Збірник наукових праць буде корисним студентам, курсантам, магістрантам, аспірантам, докторантам та всім зацікавленим особам.

Редакційна колегія публікує статті у авторській редакції. Автори несуть відповідальність за достовірність інформації, точність фактів, цитат, інших відомостей.

При використанні матеріалів, опублікованих у науковому віснику, збереження авторських прав обов'язкове.

Адреса редакційної колегії: 25005, м. Кропивницький, вул. Степана Чобану, 1,
тел. 38 (0522) 39-44-34; e-mail: naukvisped@sfa.org.ua

ЗМІСТ

АЗАТЪЯН В. І.

Концепція застосування інтерактивної дошки Padlet
при викладанні англійської мови у медичному закладі вищої освіти 13

БАРАНОВСЬКИЙ М. М., БАРАНОВСЬКА Л. В.

Формування дослідницької компетентності в магістрантів
технологічних спеціальностей у процесі оволодіння фахом 18

ДЕФОРЖ Г. В.

Теорія еволюційного вчення та її роль у формуванні наукового світогляду
студентів в системі підготовки вчителів природничого спрямування 26

ДРАНКО А. А.

Особливості застосування методів продуктивного навчання
у підготовці майбутніх пілотів Цивільної авіації України 34

ЖУРАВЕЛЬ Н. В.

Особистісно зорієнтований підхід до формування майбутнього
бакалавра англійської філології у закладах вищої освіти України 40

КЕРНИЦЬКИЙ О. М., ПРИСТІНСЬКИЙ Р. В.

Методична компетентність майбутніх офіцерів Національної гвардії України:
недоліки формування та шляхи покращення 48

КОЗУБЦОВ І. М.

Особливості професійно-орієнтованого викладання
навчальної дисципліни «Психолого-педагогічні та нормативно-правові
основи освітньої діяльності» ад'юнктам технічних ВВНЗ 54

КУРОК В. П., БУРЧАК С. О.

Дефініювання феномену творчості в педагогічній теорії й практиці 65

МАЗУРЕНКО О. О.

Практичні рекомендації щодо підготовки
майбутніх магістрів медицини до професійної взаємодії 73

МАЗУРЕНКО Ю. А.

Аналіз результатів формувального експерименту
щодо впровадження педагогічних умов підготовки
майбутніх авіаційних інженерів-механіків до професійної комунікації 80

МАРЧЕНКО О. Г., ОНИПЧЕНКО П. М., МАРЧЕНКО В. В.

Формування професійної компетентності вертольотчиків
у закладах вищої освіти авіаційного профілю
із специфічними умовами навчання 90

УДК 378.312

DOI 10.33251/2522-1477-2023-13-48-53

КЕРНИЦЬКИЙ Олександр Михайлович,
кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри військово-соціального та
психологічного забезпечення,
Національна академія Національної гвардії України
ORCID 0000-0002-9067-3844

ПРИСТІНСЬКИЙ Роман Володимирович,
викладач кафедри тактики,
Національна академія Національної гвардії України
ORCID 0000-0004-0871-2608

МЕТОДИЧНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ: НЕДОЛІКИ ФОРМУВАННЯ ТА ШЛЯХИ ПОКРАЩЕННЯ

У статті проведено аналіз проблем формування методичної компетентності майбутніх офіцерів Національної гвардії України. Зазначено, що фахова компетентність майбутнього офіцера НГУ визначається метою і змістом практичної підготовки в процесі освоєння загальновійськових і військово-спеціальних дисциплін.

Визначено основні суперечності та недоліки підготовки майбутніх офіцерів НГУ. Розглянуто сутність та структуру методичної компетентності офіцерів до службово-бойової діяльності. Визначено, що методична компетентність – це інтегральна здатність, що включає загальновійськові, військово-спеціальні та педагогічні компоненти, що у взаємодії забезпечують успіх військово-освітньої діяльності у військових підрозділах НГУ.

Сформульовано основні напрями вдосконалення навчально-виховного процесу щодо цілеспрямованого формування методичної компетентності майбутніх офіцерів НГУ.

Ключові слова: курсанти, проблеми професійної підготовки, методична компетентність офіцера Національної гвардії України.

Постановка проблеми. Війна в Україні сьогодні є позиційною і сили Оборони України ведуть маневрену оборону аби завдати максимальної шкоди військовому потенціалу Росії. Тому українські військові намагаються максимально вибити російський військовий потенціал, ліквідувати боєздатні частини окупантів та знищити максимальну кількість ворожої військової техніки. В таких умовах суттєво підвищується важливість процесу професійної підготовки майбутнього офіцерського складу Національної гвардії України (НГУ), що потребує наукового обґрунтування, модифікації і оновлення.

На перший план виходять ґрунтовний аналіз проведених бойових дій, тактики дій підрозділів, підготовленості військ, психологічна готовність, розробка та впровадження сучасних педагогічних технологій та методик підготовки курсантів як майбутніх офіцерів НГУ у вищих військових навчальних закладах (ВВНЗ).

Нагальні потреба сьогодні для офіцерського корпусу – це розвинуті командирські якості, педагогічна майстерність під час навчання та виховання підлеглих, при роботі з особовим складом, готовність до вирішення різноманітних навчально-виховних ситуацій під час бойової, спеціальної, професійно-психологічної підготовки тощо.

Крім того, усі ці вимоги відображають наявність певних суперечностей під час навчання курсантів у ВВНЗ:

– між вимогами бойових дій до підготовленості військовослужбовців та сталою практикою формування фахової компетентності майбутніх офіцерів НГУ у НАНГУ (Національна академія Національної гвардії України);

– між вимогами командування НГУ до рівня фахової компетентності майбутнього офіцера як педагога і недосконалістю його психолого-педагогічної підготовки у ВВНЗ;

– між вимогами роботодавця до усебічної підготовленості випускників ВВНЗ і недостатнім усвідомленням молодими офіцерами необхідності володіння методичною компетентністю для служби у підрозділах НГУ.

Тому, проблеми, що пов'язані з недостатнім рівнем методичної компетентності офіцерів, як керівників військових підрозділів, все гостріше постають на порядку денному функціонування військових частин НГУ.

Аналіз наукових джерел і публікацій. Аналіз наукових досліджень засвідчив, що науковці приділяють належну увагу проблемі формування компетентностей майбутніх фахівців, зокрема таким її аспектам, як: теоретичні засади компетентнісного підходу в педагогіці (В. Андрущенко, Н. Бібік) та психології (І. Бех, І. Якиманська); реалізація компетентнісного підходу у початковій школі (А. Крамаренко, Л. Хоружа). Основні положення компетентнісного підходу також розкриті у працях Г. Кременя, І. Зязюна, В. Краєвського, С. Сисоєвої та ін.

Широко розглядалися теоретичні питання реалізації компетентнісного підходу при підготовці військових фахівців з вищою освітою (В. Васищев, П. Корчемний, О. Керницький, П. Онипченко, І. Чистовська, О. Міршук та ін.). Дослідження історії, становлення і розвитку військово-професійної підготовки майбутніх офіцерів в Україні проведено М. Нещадимом, В. Ягуповим, А. Калагіним, О. Панфіловим та іншими. Методичні основи підготовки фахівців у вищих військових навчальних закладах у сучасних умовах розроблено О. Бойком, О. Диденком, О. Латишевою, В. Пасічником, Ю. Кузем, А. Шестаковою та іншими.

Методичну компетентність учителя, а офіцер НГУ виконує функції навчання, виховання та розвитку під час роботи з персоналом, часто розглядають через оволодіння ним системи компонентів: знань, умінь, навичок з урахуванням індивідуальних якостей особистості (Н. Кузьміна, Н. Глузман, І. Зимня, Н. Цюлюпа, Т. Мамонтова та ін.). Але існує інша позиція, за якою методичну компетентність слід розуміти як готовність учителя до проведення занять та до творчої самореалізації (С. Скворцова, І. Ковальова). Проблема формування методичної компетентності розглядалася науковцями в таких аспектах: формування професійної (О. Євсюков, О. Овчарук та ін.) та методичної компетентності спеціаліста (В. Адольф, В. Кортенко, Н. Кузьміна, В. Ягупов та ін.), упровадження компетентнісного підходу до змісту професійної діяльності (І. Зимня, І. Зязюн та ін.), але вони не стосуються та не розкривають проблем формування методичної компетентності під час практичної підготовки майбутніх офіцерів НГУ. Отже, на сьогодні недостатньо розроблений концептуальний апарат, недостатньо вивчена специфіка методичної компетентності офіцерів, не зовсім розроблені оптимальні технології, методи, форми, засоби формування методичної компетентності, критерії оцінювання, методики діагностування її рівня.

Мета статті – визначити основні недоліки та суперечності у формуванні методичної компетентності майбутніх офіцерів Національної гвардії України, сформулювати основні напрями вдосконалення навчально-виховного процесу щодо формування такої компетентності у майбутніх офіцерів Національної гвардії України у ВВНЗ.

Виклад основного матеріалу. Процес навчання військовослужбовців у ВВНЗ підпорядковується педагогічним законам, певним правилам, має свої специфічні закономірності тощо. Вони визначають порядок досягнення у дидактичному процесі цілей і задач навчання, сприяють ефективному управлінню навчальною діяльністю військовослужбовців, допомагають передбачити результати освітньої діяльності і науково обґрунтувати зміст, методи та форми навчання військовослужбовців НГУ.

Зміст же навчання військовослужбовців у програмах бойової, спеціальної та професійно-психологічної підготовки піддається певній систематизації за роками, періодами навчання і за кожним окремим заняттям, виходячи зі специфіки функцій частин НГУ та професіограми конкретного спеціаліста. Головне тут полягає в тому, щоб процес підготовки забезпечував військовослужбовцям можливість опанування певним об'ємом знань, формування практичних навичок і умінь в оптимальних для цього умовах. А керівник занять з бойової, спеціальної та професійно-психологічної підготовки в частинах Національної гвардії України був високо підготовленим та досвідченим офіцером-педагогом.

Аналіз наукових праць та словників дозволив уточнити сутність поняття «методична компетентність»: «методичний» – це той, що: 1) стосується методики; 2) здійснюється за певним планом; дуже послідовний, систематичний; 3) порядний, правильний, ґрунтовний, поступовий; 4) належить методисту. Поняття «компетентний» позначається як: 1) той, що володіє фундаментальними знаннями, є поінформованим, обізнаним, авторитетним; 2) той, що володіє [1].

Серед науковців сьогодні нема загального погляду на тлумачення поняття «методична компетентність вчителя», також різняться погляди на визначення сутності та структури такого явища. Методична компетентність вчителя – це інтегрована система спеціально-наукових, психологічних, педагогічних знань та вмінь з планування, організації та викладання навчальної дисципліни [2].

Дослідники розглядають структуру методичної компетентності педагога таким чином: як систему компонентів, взаємозалежні рівні, цілісність елементів. Так, К. Ткаченко, як і більшість науковців, до структури методичної компетентності вчителя відносить такі компоненти: когнітивний, процесуально-діяльнісний, особистісний [3].

Науковець С. Івашнюва, розглядає структуру методичної компетентності вчителя іноземної мови як систему, та пропонує набір таких компонентів: технологічний (дидактичні уміння та навички, вміння проводити уроки з даною віковою групою дітей; вміння та навички використання дидактичних ігор; навички психолого-педагогічного прогнозування успішності навчальної діяльності на основі психологічного тестування); когнітивний (знання психолого-педагогічних особливостей певної вікової групи; знання іноземної мови; знання дидактики початкової школи та методики навчання іноземної мови в початковій школі); особистісно-мотиваційний тощо (емоційне ставлення, бажання, зацікавленість в роботі з даною віковою категорією учнів, ставлення до підвищення кваліфікації, самоосвіти) [4].

Реалії завдань, що сьогодні виконуються офіцерами НГУ – навчання, виховання, розвиток особистості військовослужбовців, професійно-психологічна підготовка підлеглих, індивідуальна робота з ними вимагають враховувати важливість формування методичної компетентності майбутнього офіцера у ВВНЗ.

Таким чином, методична компетентність дозволяє офіцеру НГУ як педагогу якісно аналізувати, відбирати, структурувати та адаптувати методичні матеріали, навчати та виховувати підлеглих, вірно застосовувати методичні засоби та прийоми, бути здатним до співробітництва, суб'єкт-суб'єктної взаємодії, прагнути самовдосконалення та самореалізації у професії тощо.

Аналіз наукових джерел та практики підготовки майбутніх офіцерів показав, що недоліки підготовки військовослужбовців військових формувань України носять організаційний, військово-професійний, лінгвістичний, педагогічний та психологічний характер [5]. Найбільш розповсюджені такі: недостатня методична компетентність випускників як керівників, що організують професійну підготовку у військових частинах НГУ; недостатня іншомовна підготовленість для взаємодії з представниками НАТО; зміст професійної та інших видів підготовки не завжди адаптовані до конкретних завдань НГУ; недостатній зв'язок навчального матеріалу з певних дисциплін з реаліями службово-бойової діяльності випускників; неповне врахування психолого-педагогічних закономірностей

процесів сприйняття та засвоєння знань курсантами; недостатня мотивація курсантів до активної самостійної роботи тощо.

На думку науковців військової освіти, головним орієнтиром підготовки курсантів є підвищення рівня військово-професійної підготовленості випускників, реалізація повною мірою вимог військової служби, особливо з погляду прищеплювання випускникам управлінських, командних, виховних і методичних видів компетентностей [6]. І тому, на нашу думку, важливу роль у формуванні цього утворення відіграє військове стажування, в результаті якого майбутній офіцер отримує досвід застосування здобутих знань, умінь, навичок у реальній військовій частині, має можливість перевірити рівень сформованості власних компетентностей, покращити їх властивості та характеристики.

Метод професіографічного аналізу діяльності командира взводу військової частини НГУ дозволив визначити, що методична компетентність командира – це складне інтегративне утворення, що становить поєднання результату методичної підготовки офіцера, тобто синтез знань (психолого-педагогічних, загальнонавчальних, військово-спеціальних), умінь (командирських, загальнопедагогічних, військово-спеціальних і комунікативних) і навичок педагогічної діяльності, необхідних для ефективної реалізації процесу навчання підлеглих, методичного досвіду, отриманого в процесі професійної діяльності, та особистісних рис офіцера як педагога.

Отже, можемо констатувати, що методична компетентність – це інтегральна здатність офіцера НГУ як керівника та педагога, що включає загальновійськові, військово-спеціальні та педагогічні компоненти, що у взаємодії забезпечують успіх військово-освітньої діяльності у військових підрозділах та частинах НГУ.

При цьому основними критеріями можна назвати такі:

- спрямованість на оволодіння методичними функціями офіцера НГУ;
- сформованість когнітивного компонента (теоретичних знань);
- сформованість операціонального (діяльнісного) компонента;
- сформованість емоційно-вольового компонента.

Науковий пошук та аналіз проблеми дозволили сформулювати основні шляхи покращення такої компетентності:

- обґрунтування, розробка та впровадження в освітній процес ВВНЗ нових підходів та педагогічних технологій навчання курсантів, формування їх методичної компетентності як майбутніх офіцерів;
- покращення системи підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників ВВНЗ;
- урахування найкращого досвіду підготовки Національної гвардії, жандармерії та силових структур провідних країн світу;
- моделювання взаємодії офіцерів з підлеглими (особливо мобілізованими) під час навчання курсантів;
- поєднання теорії та практики у навчально-виховному процесі ВВНЗ, чітка та наукова організація військового стажування курсантів;
- створення сприятливого соціального середовища, що мотивує курсантів до активного навчання та розвиває їх особистість;
- заохочення та підтримка наукових шкіл у ВВНЗ, організація курсів з обміну досвідом для викладачів;
- врахування переваг контекстного підходу, коли навчання курсантів має проблемний та квазіпрофесійний характер;
- широке впровадження активних методів навчання, що розвивають уяву, здібності курсантів, мотивують їх до здобуття знань тощо.

Висновки та перспективи подальших досліджень. У статті проведено аналіз проблем формування методичної компетентності майбутніх офіцерів Національної гвардії України. Визначено основні суперечності та недоліки підготовки майбутніх офіцерів НГУ у

ВВНЗ, досліджено сутність та структуру методичної компетентності офіцерів. Визначено, що методична компетентність офіцерів НГУ – це інтегральна здатність, що включає загальновійськові, військово-спеціальні та педагогічні компоненти, що у взаємодії забезпечують успіх військово-освітньої діяльності у військових підрозділах НГУ.

Сформульовано основні шляхи формування методичної компетентності майбутніх офіцерів НГУ. Подальшим напрямком дослідження є побудова моделі формування методичної компетентності майбутніх офіцерів НГУ під час навчання у ВВНЗ.

Список використаних джерел

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови: 250000 / уклад. та голов. ред. В. Т. Бусел. Київ; Ірпінь: Перун, 2005. VIII, 1728 с.
2. Івашнюва С. В. Вдосконалення методичної компетентності вчителів іноземної мови початкової школи в роботі Р(М)МК(Ц). *Матеріали шостої всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції «Науковий потенціал України – 2010»*: збірка тез доповідей. Ч. 2. Київ: ТОВ «ТК Меганом», 2010. С. 48–51.
3. Керницький О. М., Пасічник В. І., Васищев В. С. Педагогічні особливості ігрового моделювання при навчанні слухачів магістратури вищого військового навчального закладу переговорної діяльності в ситуації захоплення заручника. *Збірник наукових праць «Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальній школах»*. Запоріжжя: Класичний приватний університет, 2020. № 73/2020. С. 33–39.
4. Ніколаєв О., Рубаняк Л. Методична компетентність як одна із основних складових професіоналізму майбутнього вчителя фізики. *Збірник наукових праць Кам'янець-Подільського національного університету ім. Івана Огієнка. Серія: Педагогічна*. 2016. No 22. С. 99–102.
5. Ткаченко К. Формування методичної компетентності майбутніх учителів початкових класів у процесі педагогічної практики. *Слов'янськ*, 2015. 22 с.
6. Ягупов В. В., Кортенко В. А. Актуальні проблеми підготовки військових фахівців у контексті європейської інтеграції системи вищої освіти. *Проблеми інженерно-педагогічної освіти*. Збірник наукових праць. Випуск 11. Харків, УІПА, 2011. с. 53.

References

1. Velykyi tumachnyi slovnyk suchasnoi ukrainskoi movy: 250000 / uklad. ta holov. red. V. T. Busel. Kyiv; Irpin: Perun, 2005. VIII, 1728 s. [in Ukrainian].
2. Ivashnova, S.V. (2010). Vdoskonalennia metodychnoi kompetentnosti vchyteliv inozemnoi movy pochatkovoї shkoly v roboti R(M)MK(Ts) [Improving the methodological competence of primary school foreign language teachers in the work of R(M)MK(C)]. Materialy shostoї vseukrainskoi naukovopraktychnoi internetkonferentsii "Naukovyi potentsial Ukrainy – 2010": zbirka tez dopovidei [Materials of the sixth all-Ukrainian scientific and practical Internet conference "Scientific potential of Ukraine - 2010": a collection of theses of reports]. Ch.2. Kyiv: TOV "TK Mehanom", 2010. S. 48-51[in Ukrainian].
3. Kernytskyi, O.M., Pasichnyk, V.I., Vasyshchev, V.S. (2020). Pedahohichni osoblyvosti ihrovoho modeliuвання pry navchanni slukhachiv mahistratury vyshchoho viiskovoho navchalnoho zakladu perehovornii diialnosti v sytuatsii zakhoplennia zaruchnyka [Pedagogical features of game modeling in teaching master's degree students of a higher military educational institution negotiation activities in a situation of hostage taking]. Zbirnyk naukovykh prats "Pedahohika formuvannya tvorchoї osobystosti u vyshchii i zahalnii shkolakh" [Pedagogy of creative personality formation in higher and general schools]. Zaporizhzhia.: 2020. № 73/2020. S. 33-39. [in Ukrainian].
4. Nikolaiev, O., Rubaniak, L. (2016). Metodychna kompetentnist yak odna iz osnovnykh skladovykh profesionalizmu maibutnoho vchytelia fizyky [Methodical competence as one of the main components of the future physics teacher's professionalism]. Zbirnyk naukovykh prats

Kam'ianets-Podilskoho natsionalnoho universytetu im. Ivana Ohienka. Seriia: Pedahohichna. No 22. S. 99-102 [in Ukrainian].

5. Tkachenko, K. (2016). Formuvannia metodychnoi kompetentnosti maibutnikh uchyteliv pochatkovykh klasiv u protsesi pedahohichnoi praktyky [*Formation of methodological competence of future primary school teachers in the process of pedagogical practice*]. Slov'iansk. 22 s. [in Ukrainian].

6. Yahupov, V.V., Kortenko, V.A. (2011). Aktualni problemy pidhotovky viiskovykh fakhivtsiv u konteksti yevropeiskoi intehtatsii systemy vyshchoi osvity [*Actual problems of training military specialists in the context of the European integration of the higher education system*]. Problemy inzhenerno-pedahohichnoi osvity [*Problems of engineering and pedagogical education*]. Zbirnyk naukovykh prats. Vypusk 11. Kharkiv, UIPA. S. 53 [in Ukrainian].

KERNICKIY Oleksandr, The Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor at the Department of military and social and psychological support, National Academy of the National Guard of Ukraine;

PRYSTINSKIY Roman, Lecturer of the Department of Tactics, National Academy of the National Guard of Ukraine.

METHODOLOGICAL COMPETENCE OF FUTURE OFFICERS OF THE NATIONAL GUARD OF UKRAINE: SHORTCOMINGS OF TRAINING AND WAYS OF IMPROVEMENT

The article analyzes the problems of forming the methodological competence of future officers of the National Guard of Ukraine during training. The professional competence of a future NGU officer is determined by the purpose and content of practical training in the process of cadets mastering general military and military special disciplines at the academy. The main contradictions and shortcomings of the training of future officers during their studies at the academy have been identified. The essence and structure of methodical competence of officers, which is part of the professional competence of an officer as a teacher, is considered. It was determined that methodical competence is an integral ability of an officer, which includes all-military, military-special and pedagogical components, which in interaction ensure the success of military-educational activities in military units of NGU.

Researchers consider the structure of a teacher's methodical competence as follows: as a system of components, interdependent levels, integrity of elements. They attribute the following components to the structure of methodical competence: cognitive, procedural-active, personal. It is noted that the training process at the academy should provide servicemen with the opportunity to acquire a certain amount of knowledge, form practical skills and abilities in optimal conditions. And then the leader of classes on combat, special and professional psychological training in parts of the National Guard of Ukraine will be a highly trained and experienced officer and teacher.

Today, the conceptual apparatus is insufficiently developed, the specifics of methodological competence of officers are insufficiently studied, optimal technologies, methods, forms, means of forming methodological competence, evaluation criteria, methods of diagnosing its level are not fully developed. Based on the results of the study, the main directions for improving the educational process regarding the purposeful formation of methodological competence of future officers of NGU during their studies at the academy were formulated.

Keywords: cadets, problems of professional training, methodical competence of an officer of the National Guard of Ukraine.

*Одержано редакцією: 01.02.2023 р.
Прийнято до публікації: 16.02.2023 р.*